

Judikatūras krājums

Lieta C-634/15
Susanne Sokoll–Seebacher
un
Manfred Naderhirn

(Landesverwaltungsgericht Oberösterreich lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu)

Lūgums sniegt prejudiciālu nolēmumu — Tiesas Reglamenta 99. pants — Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Sabiedrības veselība — LESD 49. pants — Aptiekas — Pienācīga iedzīvotāju apgāde ar zālēm — Darbības atļauja — Aptieku teritoriālais izvietojums — Galvenokārt ar demogrāfiskiem kritērijiem pamatotu ierobežojumu noteikšana

Kopsavilkums – Tiesas (astotā palāta) 2016. gada 30. jūnija rīkojums

1. *Prejudiciāli jautājumi — Tiesas spriedums — Res judicata spēks — Tiesas a quo iespēja vērsties Tiesā no jauna — Apjoms*

(LESD 267. pants)

2. *Brīvība veikt uzņēmējdarbību — Ierobežojumi — Valsts tiesiskais regulējums, saskaņā ar kuru aptieku atvēršanai noteiktā reģionā iepriekš jāsaņem administratīva atļauja — Piešķiršanas kritēriji, kas ir saistīti ar apdzīvotības blīvumu un minimālo attālumu starp aptiekām — Strikti ierobežota “vienmēr apgādājamo personu” skaita būtisks kritērijs — Iespējas atkāpties no šā ierobežojuma, lai ņemtu vērā vietējās īpatnības, neesamība — Nepieļaujamība — Kritērija vispārēja nepiemērojamība katrā konkrētajā gadījumā, kas ir pārbaudes priekšmets*

(LESD 49. pants)

1. Skat. nolēmuma tekstu.

(sal. ar 19. punktu)

2. 2014. gada 13. februāra spriedums *Sokoll–Seebacher* (C-367/12, EU:C:2014:68) ir jāinterpretē tādējādi, ka kritērijs, kas attiecas uz strikti ierobežotu “vienmēr apgādājamo personu” skaitu un kurš ir noteikts valsts tiesiskajā regulējumā pamatlietā, nav jāpiemēro, lai vispārīgi pārbaudītu nepieciešamības atvērt jaunu publisko aptieku esamību katrā konkrētajā situācijā, kas būs jāpārbauda.

Valsts tiesiskais regulējums var nodrošināt izvirzītā mērķa īstenošanu vienīgi tad, ja tas patiešām atbilst rūpēm to sasniegt saskaņīgi un sistemātiski.

Neraugoties uz valsts tiesiskajā regulējumā paredzēto pielāgošanas pasākumu, piemērojot kritēriju par “vienmēr apgādājamo personu” skaitu, pastāv risks, ka noteiktām personām, kuras pastāvīgi uzturas apvidos, kuriem ir konkrētas vietējās īpatnības, proti, lauku un savrupos apvidos, kuri atrodas ārpus jau atvērtu aptieku apgādes teritorijām, netiks nodrošināta vienlīdzīga un piemērota piekļuve aptieku pakalpojumiem, it īpaši tas attiecas uz personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām.

Tomēr, atsaucoties uz lauku vai savrupiem apgabaliem, kā arī uz personām ar ierobežotām pārvietošanās spējām, Tiesas nodoms nebija sava vērtējuma, kas attiecas uz valsts tiesiskā regulējuma saskaņotību, apjomu attiecināt vienīgi uz šāda veida apvidiem, kā arī šādas kategorijas personām.

Strikti ierobežota “vienmēr apgādājamo personu” skaita dēļ, kas noteikts valsts tiesiskajā regulējumā, kompetentā iestāde nevar pienācīgi ņemt vērā katras analizētās situācijas specifiku un tādējādi nodrošināt saskaņotu un sistemātisku šā tiesiskā regulējuma galvenā mērķa sasniegšanu, kas ir nodrošināt drošu un kvalitatīvu apgādi ar zālēm.

Tieši šajā saistībā Tiesa ir secinājusi, ka dalībvalsts tiesiskais regulējums, kurā kā galvenais kritērijs, lai noteiktu, vai pastāv nepieciešamība atvērt jaunu aptieku, ir paredzēts strikti ierobežots “vienmēr apgādājamo personu” skaits, ir pretrunā LESD 49. pantam, it īpaši prasībai par saskaņotību mērķa sasniegšanā, ciktāl kompetentajām valsts iestādēm nav iespēju atkāpties no šā ierobežojuma, lai ņemtu vērā vietējās īpatnības, proti, galu galā katras konkrētās situācijas īpatnības, katru no situācijām pārbaudot atsevišķi.

No tā izriet, ka nesaskaņotība, kas saistīta ar strikti ierobežota “vienmēr apgādājamo personu” skaita kritērija piemērošanu, ir sistēmiska. Tāpēc riski, kurus rada šāda piemērošana, var skart ikvienas īpašās situācijas novērtēšanu.

(sal. ar 27., 31.–36. punktu un rezolutīvo daļu)